SVENSKA CANADA TIDNINGEN HAS THE LARGEST CIRCULATION IN WINNIPEG OF ANY SCANDINAVIAN NEWSPAPER.

Svenska Canada-Tidningen

The Swedish Canada News

ÅRG. (Year) 21. Lösnummer 5 Cents. WINNIPEG, MAN., ONSDAGEN DEN 30 JULI, 1913. N:r 31.

Prov. Library jan 14

Vendetta.

Novellett af Ernst Lundqvist.

Från Rapallo, där vi hållit till i några dagar, hade vi företagit en promenad utmed klippkusten till nästa lilla stad, Zoagli, för att njuta af den härliga tårsolens gyllene strålregn öfver Medelhafvet och de hänförande utsikterna från en af de fyra mest berömda landsvägsbitarna i Europa. Efter att i Zoagli ha varit inne i första bästa privathus, hvarifrån vi hörde väfstolar dunka, och med välvillig tillåtelse ha sett på en stund, hur tre glada barfotade flickor, troligen husets döttrar, väfde sammet, voro vi nu på hemväg.

Det var tämligen långt lidit på eftermiddagen, men då vi kommo in på Rapallos hufvudgata, hade vi dock ännu ett par timmar på oss till vår sena middag på hotell Savoia.

Då vi passerade en af de korta smala gränder på vänster hand, som leda ner till hafvet, sågo vi, att den mylrade af folk. Vi frågade en fiskargubbe, om någonting hade händt; han ryckte på axlarna, smålog, pekade med tummen nedåt gränden och sade utan att ta snuggan ur munnen:

— Den hundraåriga från S. Ambrogio.

— Är hon här?

Han nickade och gestikulerade ifrigt med tummen nedåt gränden, som om han velat uppmana oss att själfva gå och ta underverket i betraktande.

Vi följde hans råd. Den hundraåriga Cesira Paoli upp i den närbelägna byn S. Ambrogio hade ju varit allmänna samtalsämnet vid middagen i går. Våra tyska bordsgrannar regeringsrådets hade till och med varit där uppe och hört ett Te Deum i byns kyrka till ära för den fattiga gumman, som hade legat där på sin bönepall midtför högaltaret och hela tiden småskrattat af förtjusning öfver att vara föremål för all denna klockringning, masshakspomp och vaxljusprakt och för all denna uppmärksamhet från hundratals människor, som trängdes omkring henne. Och nu var hon här nere hos oss? Ja, festen till hennes ära skulle ju räcka i tre dagar, och det var för att ett roa festföremålet, som de nu fört henne på besök till staden, Rapallo med sina många främlingar, sina eleganta hotell och sin palmplanterade lilla stadspark nere vid hafvet var säkerligen en stor sevärdhet för den fattiga gamla spetsknypplerskan, som kanske inte på många år haft tillfälle att lämna sin koja däruppe i bergsbygden för att bege sig ner i världsvimlet.

Då vi kommo ner till stranden, där folkträngseln var som tätast, hade en roddbåt nyss lagt till där och en liten bredaxlad svartmuskig karl, som såg ut som en sondagsklädd bonde, höll just på att stiga i land med den lilla hundraåriga på armen som ett barn. Tjugu par armar stracktes tjänstvilligt emot honom för att ta emot hans lätta börda, men han slog bara tigrin sig, och i nästa ögonblick stod gumman på de flata stenarna bredvid honom och styrde raskt kurs uppåt gränden utan att ens behöfva stöd af hans arm. Hela folkmassan strömmade med.

— God dag, Cesira Paoli, sade jag då den lilla gumman strök tätt förbi mig. — Lycka till att bli hundrafemtio!

— Gratulerar er, signora, instämde min hustru.

Då sken hundraåringens ansikte upp af ett leende, som rann ut i alla dess otaliga rynkor och kom hela det lilla gulbruna anletet att glittra, och hon utbrast med en liten vissnad röst på sin svårbegripliga genovesiska dialekt:

— Signora! Hon kallar mig signora! Hör du Andrea? Tänk, jag skulle lefva i hundra år för att bli kallad signora!

Och från den stunden kunde hon inte ta ögonen från min hustru, som visst föreföll henne vara ett långt märkvärdigare underdjur än hon själf nu i ett par dagar varit för hela omnejden.

Uppe på stora gatan blef trängseln litet mindre besvärande. Jag hade råkat komma bredvid Andrea och slog mig i språk med honom. Var den gamla hans mor?

— Nej då, det är hon för gammal och jag för ung till, svarade han och strök sig öfver sitt blåsvartkrusiga skägg, som visst skulle ha växt ut öfver hela ansiktet, om inte näsan och ögonen suttit i vägen. — Men släkt å' vi ändå. Min syster Magdalena är gift med hennes sonson, och dröfor kallar jag henne farmor.

— Är hon inte trött efter allt festande?

— Nej, trött är hon inte. Jag lyfte henne i land bara därför att hon aldrig har varit i båt i hela sitt lif. Men inte tror jag hon skulle ha något emot att sitta en liten stund någonstans.

Han såg sig omkring, som om han sökt efter en afvisare eller en låg mur.

— Kanske ni vill göra oss det nöjet att följa med in på hotell Savoia här bredvid och drieka ett glas, så får gamla farmor hvila sig litet? föreslog jag.

Det hade Andrea ingenting emot, gamala Cesira lyste upp, då han sade henne någonting om "ett glas vin".

— Se hon är alldeles förtjust i vin, sade han. — Det har hon knappast smakat förr än på den stora hedersbanketten i går kväll. Hon har aldrig haft råd till annat än vatten, och ingen har tänkt på att bjuda henne på vin förrän nu.

Den lilla gumman pratade en hel ramsa som vi inte förstodo, och ordnade sig till besöket på det fina hotellet genom att dra sin rödrosiga hufvudduks snibbar rätt och slätа sitt vidlyftiga, prickiga bomullsförkläde med ett par gamla knotiga händer, som sågo ut att vara skurna i trä.

Snart sutto vi fyra man högt omkring vårt lilla enskilda bord inne i stora matsalen, där dukningen till kvällen ännu ej börjat. Uppassarna smålogo välvilligt, då de sågo, hvilka besynnerliga gäster vi förde med oss, och små spridda grupper af folket stodo kvar utanför fönstret och tittade in på oss. Gamla Cesira föll i en angenäm dvala, då hon kommit i ro på sin stol och med välbehag smuttat på den svartröda, mustiga aleatico, som vår uppassare satt fram åt oss och under det följande samtalet satt hon mest tyst och betraktade med ett baras nyfikenhet min hustru och i synnerhet ett stort norskt allmogesmycke, hvars dinglande hängen och kläppar ghittrande på hennes blus. Sedan drog den gamla sig liksom tillbaka i sitt skal, antingen hon nu verkligen var trött eller hon från första ögonblicket förstått, att vi inte kunde förstå hennes dialekt.

(Forts. å sid. 5.)

EN FASANSFULL TRAGEDI.

En fasansfull tragedi utspelas, då en man nedskjuter sin familj och ändar sitt eget lif.

En af de mest fasansfulla tragedier, som någonsin inträffat i Alberta, utspelades förliden torsdag nära Rumsey, omkring 20 mil från Munson, då George Robinson med berädt mod mördade sin hustru, en liten dotter samt en styfson, hvarefter han tog sitt eget lif.

Då mrs. Hohensee, en granne till Robinsons, omkring kl. 6.30 i lördags kväll skulle aflägga ett besök i deras hem, knackade hon flere gånger på dörren, men erhöll intet svar. Som hon var väl bekant i familjen, öppnade hon ändock dörren och steg in. Hon såg kroppen af en man liggande på golfvet och förnamm en stark lukt som af ruttet kött, och då hon närmare betraktade personen som låg där, såg hon blod på hans armar.

Mrs. Hohensee blef mycket förskräckt och sprang till Wilfrid McKinnon's hus, som låg strax intill, och underrättade honom om hvad hon sett. Denne telefonerade genast till Rumsey, och kort därefter kommo konstapel Black, fredsdomar Raytolman och mr. Uiberk till platsen.

Med de sägo, då de öppnade dörren, trötsar all beskrifning. Huset var uppdeladt i tre rum, men då man stod i dörren, hade man en god inblick i alla rummen. Först såg man Robinson på golfvet mellan bordet och en soffa och med ett gevär bredvid sig. Öfver spiseln låg mrs. Robinson. I rummet till vänster hängde i en stol liket af Robinsons styfson och i det till höger låg i sängen Robinsons tre år gamla dotter.

Man förmodar, att Robinson från den plats, där hans kropp låg, sköt på sin hustru, och skottet, som träffade henne i kaken, hade tydligen ögonblickligt dödat henne. Sedan hade han vändt geväret mot sin styfson och skjutit på honom. Gossen hade tydligen velat skydda ansiktet genom att hålla armen för det. Skottet hade gått genom armen och sedan inträngt i ena lungan, så att döden antagligen inträffade genast. Den lilla flickan hade blifvit skjuten i pannan, och öfre delen af hufvudet hade bortslitets, så att delar af hjärnan stängt upp mot väggen. Därefter hade Robinson vändt geväret mot sitt eget hufvud, hvars öfversta del var bortskjuten, och en del af hjärnan hade runnit ut.

På bordet hade, strax före dramat utspelades, frukost uppdukats, och mrs. Robinson hade just varit sysselsatt med att koka grot. Gossen, som var 12 år gammal, hade på onsdag eftermiddag varit vid Rowley postkontor och frågat efter post. Allt tyder på att den fasansfulla handlingen begicks på torsdag morgon.

Coroner Gibson tillsammans med några poliser anlände på lördag'kväll till platsen, och efter en noggrann undersökning förklarade han, att någon vidare förhör icke vore of nöden, hvarför liken i måndags morse kunde föras till Munson för att där begrafvas.

Mrs. Robinson var före sitt äktenskap med Robinson gift med dr. McFarlane i Olds och var mycket välkänd och respekterad i trakten. Efter doktorens död innehade hon ett pensionat, dit Robinson kom och inackorderade sig.

Han lyckades öfvertala henne att gifta sig med honom. Han var då anställd på ett sågverkskontor i Olds. Han var känd för att hafva ett vresigt humör, och icke heller var hans karakter så god, som önskvärdt hade varit. Någon tid efter bröllopet för tre år sedan, flyttade de nygifta med mrs. Robinsons lille gosse, till ett homestead, hon hade tagit upp, då hon var änka, och på detta lefde de allt sedan dess ett allt annat än lyckligt lif.

Det påstås, att Robinson ständigt sökte förmå sin hustru att till honom öfverlämna den egendom, hon ärft efter din förre man, men att hon vägrade att göra detta, då hon ansåg, att den tillkom sonen. Som en följd däraf var det ständiga gräl mellan makarna. För ett år sedan hade mrs. Robinsons broder inför domstol anklagat Robinson för att ha slagit sin hustru, men på d[illegible]s ifriga böner afskrefs målet. [illegible] omkring två veckor sedan kom mrs. Robinson till Munson och uppvisade, att hon fullgjort allt för att få behålla sitt homestead.

En hemsk situation.

En af svenska flottans undervattensbåtar sjunker under öfning 70 meter under vattenytan.

BÅT OCH BESÄTTNING RÄDDAS I SISTA MINUTEN.

En af de svenska undervattensbåtarna räkade den 2 juli ut för ett obyggligt äfventyr, som dock dess bättre aflopp lyckligt.

Undervattensbåten N:r 4 befann sig på förmiddagen sagda dag något väster om "Franska stenarna" på Nämdöfjärden utanför Stockholm och skulle just öppna fyllningstankarna för att sänka sig. Af någon orsak kom emellertid så mycket vatten in, att båten sjönk längre än ämnadt var. Man vidtog genast åtgärder för att höja den, men förgäfves. Under några minuter, medan man gick allt längre och längre ned mot bottnen, som här ligger på 70 meters djup, genomlefde de 8 à 10 man som befunno sig ombord en evighet af obyggligt spänning. Hvar och en vet ju hvad han riskerar ombord på en undervattensbåt, och de hemska händelser som inträffat med dylika fartyg i såväl franska som tyska flottorna på senaste tiden föresväfvade nu naturligtvis hvarenda man. Till sist nådde man bottnen. För det obyggliga tryck af 70,000 kilo på kvadratmetern som rådde på detta djup sprang en pansarlucka och man väntade naturligtvis hvilket ögonblick som hälst en katastrof, som skulle göra slut på det hela. I sista stund tillgreps den yttersta säkerhetsåtgärd som kan komma i fråga i dylika fall och då den innebär ett uppoffrande af en rätt dyrbar del af materielen, icke får tillgripas förrän i högsta nöd.

Undervattensbåten fördes vid tillfället i fråga af underlöjtnant S. Beckman. —

Om händelsen meddelas senare följande detaljer:

Ordinarie befälhafvare var löjtnant Olsson, men för dagen fördes befälet af eleven vid undervattensskolan underlöjtnant Sven Beckman, en af flottans yngsta officerare, född 1887, och son till den mördade general Beckman. Löjtnanten inberäknad utgjordes besättningen af 11 man.

Då löjtnant B. kommenderade "klart för undervattensgång" visste man ej att en af vattentankarna redan innehöll 600 à 700 liter vatten. Dartill begick man det misstaget att fylla de andra vattentankarna samtidigt i stället för successivt. Resultatet visade sig ögonblickligen. Båten sjönk som en sten. Det kändes, som om man ej skulle hinna med ned, yttrar en af besättningen. Ljuset uppe i det glastäckta tornet försvann inom en sekund. Djupvisarna öfverskredo på ett ögonblick maximum och innan man hann sansa sig var båten på botten på 70 meters djup. Löjtnanten syntes lugn, endast en liten darrning förnams i rösten, då han kommenderade "blås ut". Detta var emellertid omöjligt på grund af tryck. Den stora pumpen sattes i gång, men sprang läck, likaså handpumpen.

"Vi få se på hvarandra tills vi bli vansinniga", yttrade en.

All räddning syntes utesluten. Då vattnet började strila in vid kanten af luckan, hördes någon med ynklig röst fråga:

"Kunna vi ej kasta blykölen?"

Detta hade ingen förut tänkt på. Inom ett ögonblick var rigeln frändragen. Några sekunder stodo djupvisarna på noll, men så började plötsligt en af dem darra, kasta om och stiga. Sakta höjde sig båten. Dagen började strömma in från tornet och inom kort låg båten åter på vattenytan.

Blykölen ligger för djupt för att kunna tagas upp af dykare. Den var värd 2,000 kronor.

Det heter, att aldrig förr så vidt man känner har en undervattensbåt höjt sig till ytan efter att ha sjunkit till så stort djup. I detta fall sattes sålunda ett — världsrekord.

UR SENASTE SVERIGE-POST.

— En sorglig olycka inträffade natten till den 13 dennes i Söderhamn, i det 21-årige handelsbiträdet H. Eriksson från Kistanbo fick hufvudet krossadt mellan en ångbåt, på hvilken han befann sig, samt kajen vid Djurviks brygga. Eriksson hade vid olyckstillfället stuckit ut hufvudet genom ett fönster för att se på en förbipasserande motorbåt och märkte icke att båten svängde mot kajen med ofvanstående påföljd. Eriksson fördes i sanslöst tillstånd till Söderhamns lasarett, men afled på vägen dit.

— Riksdagsmannen i Norra Helsinglands valkrets P. Olsson i Fläsbro har förklarat, att han icke kommer att mottaga återval till Andra kammaren för nästa period.

— Hemmansägaren Emanuel Hallberg från Bro, häktad för det han den 6 juni nedstuckit smedsgesällen Erik Dahlberg, har af Gottlands norra domsagas häradsrätt dömts till 10 års straffarbete.

— Högsta domstolen har nu i likhet med underrätterna förvägrat f. landstingsmannen P. A. Johansson att erhålla stämning å enkedrottning Lovisa af Danmark.

— I sitt efterlämnade testamente har aflidne grosshandlaren Hugo Scharfenberg till Göteborgs stad donerat 150,000 kr., hvaraf räntan skall användas till välgörande ändamål. Dessutom har Hafskuranstalten för skrofulösa barn på Styrsö erhållit 10,000 kr., Ekedalens barnhem 2,000 kr. Föreningen för bistånd åt vanföra 1,000 kr. samt Småfåglarnas vänner 500 kr. Deutsche Stiftungs understödskassa mottager en gåfva på 5,000 kronor.

— En enastående uppfinning har gjorts af maskinisten vid Tekniska yrkesskolan i Malmö, A. Borgqvist, hvilken i dagarna erhållit patent på ett själtregistrerande elektriskt ur för kontrollering af biljardspel.

— Tillståndsbevis har meddelats redaktören Axel Teodor Johansson att [illegible]rnskoldsvik utgifva "Örnsköldsviks Nya Tidning, Norrlandskuriren".

— Prinsessan Maria undergick för någon tid sedan operation för en körtelsvullnad och hon måste intaga sängen för några dagar efter. Operationen var af ofarlig beskaffenhet, men nödvändiggjorde ytterligare några dagars stillhet.

— Svenska pol.stiftbundets årsmöte öppnades den 10 dennes i Vetenskapsakademiens börsal. Närvarande voro ett 60-tal ombud från landets olika delar och dessutom hade äfven ett par utländska gaster mottagit inbjudningen. Förbundet kunde tillika fira sitt 10-årsjubileum.

— F. d. direktören i A.-B. Lingon, S. J. Svensson, Partille, dömdes af Göteborgs rådhusrätt för uppsåtligt förstörande af handlingar, hvarå annans rätt grundar sig, till 4 månaders fängelse, för trolöshet mot bolaget till 8 månaders fängelse och för uppenbar vårdslöshet mot bolagets borgenärer till 8 månaders fängelse, hvarjämte S. förklarades skyldig att till bolagets konkursbo utgifva kronor 165,394.16. Göta hofrätt har fastställt rådhusrättens utslag i ansvarsfrågan, men nedsatt det belopp, som S. hade att utgifva till bolaget, till kr. 106,334.59.

— Nationalgoodtemplarorden öppnade den 13 dennes i Örebro sitt 25-årsmöte, besökt af ombud från hela landet.

— Hårom natten något efter kl. 12 utbröt eld i fru Anna Borells gård vid torget i Nybro, hvarvid alla ut-husbyggnader nedbrunno till grunden. De nedbrunna husen skola vara försäkrade i Kalmar Läns & Ölands Brandförsäkringsaktiebolag till ett sammanlagdt belopp af 17,000 kr., hvadan ägaren icke kommer att lida någon förlust.

— Till justitieråd har utnämnts ledamoten i lagberedningen, hofrättsrådet i Svea hofrätt C. O. B. Wedberg.

— Tvenne svenska ambulanser, en till Serbien och en till Grekland, hafva genom Röda korsets försorg ordnats för att afsändas till vederbörande länders armeér i det nya kriget.

— En uppskakande drunkningsolycka inträffade den 13 dennes på eftermiddagen i närheten af Skytteholm ute i Mälaren, där två systrar Hanna och Alma Lundgren, den ena 15, den andra 18 år gammal, under badning omkommo. — En annan drunkningsolycka, vid hvilken tre unga människor omkommo, inträffade på morgonen samma dag i sundet mellan stora Essingen och fastlandet. På morgonen begaf sig nämligen ett sällskap af 7 à 8 ungdomar på en segeltur, och under seglatsen räkade båten stjelpa, hvarvid 10-årige Gulli Hydén, 20-åriga Ingrid Hydén och den senares trolofvade, en metallarbetare Hultgren omkommo.

— Ett större fallissemang har i dagarne inträffat i den af Sunne socken större affärsmän, sågverksägaren J. Nilsson i Karsbol har försatts i konkurs. Staten visar i tillgångar 168,000 kr. och skulder 254,000. Fallissemanget drabbar synnerligen hårdt en del landtbrukare i Sunne.

Hudiksvall — den norrländska utställningsstaden - - -

Ju längre mot norr, desto ljusare natten, som redan på Hudiksvalls breddgrad förbyter sig i dag. En dag, som är obeskriflig för den som icke sett den, och som för den som sett den är en dröm. Från Stockholm mot norden med järnväg. Åt Hälsingland! De vackra vyerna mota redan vid Kilafors — så följa slag i slag: Bollnäs, Arbrå, Järfsö, Ljusdal. Hela vägen Ljusnans slingrande band och hälsingbergens än runda, än kärfva former. Vi passera de mångbesjungna Dellarne vid Delsbo. Så Hudiksvall.

Utställningen, som förut omtalats i denna tidning, öppnades söndagen den 15 juni af länets höfding grefve Hamilton, och är, enligt Hudiksvallsbornas utsago ingenting att se. Hudikarne ha svenskarnes kardinalfel, den öfverdrifna blygsamheten, i ovanligt

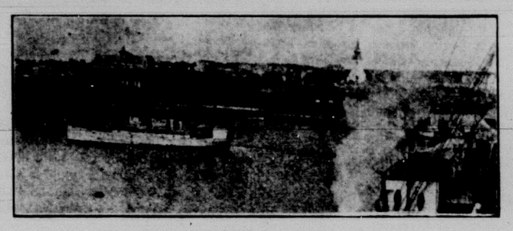

Hudiksvalls hamn.

hög grad utbildadt. För främlingen, som träder in genom den stattliga utställningsportalen, verkar redan första anblicken af utställningsfältet högst tilltalande. Den terrassformiga terrängen är ju också sällsynt väl lämpad för sitt ändamål. Högst dominerar folkskolan, som helt tagits i anspråk, och genom sin rumrikedom möjliggjort att man ej behöft bygga så många hallar som eljes varit nödvändigt. Här inrymmes — för att börja från början — en alldeles magnifik utställning af hemslöjd, fyllande ej mindre än åtta — eller kanske rent af tio stora salar. Det mesta är utställdt af östra Hälsinglands Hemslöjdsförening, hvars energiska och kunniga ledarinna, fru Stina Rodenstam, jämte fruarna Andriette Hallgren från Ljusdal och Gunnil Runquist från Hudiksvall, ha hedern af denna afdelnings ordnande. Föreningen Hälsingeslöjd i Söderhamn, hvilken är betydligt yngre och följaktligen ännu ej hunnit utveckla sig så långt som sin äldre kollega, utställer i en sal för sig. En särskild studie af denna afdelning vore frestande, men utrymmet förbjuder oss ett närmare ingående.

Högre upp alltså: Utställning af äldre kyrklig konst. Den stora gymnastiksalen är omdanad till en gotisk katedral, fylld med en massa rariteter, som bopsamlats från de flesta af Hälsinglands kyrkor.

Så än en trappa. Modern konst. Zorn, Carl Larson och Fjæstad — färgen, linjen, ytan. Dessa tre fylla den stora "samlingssalen", som har öfverljus och är ypperlig för ändamålet. Zorn har fem stora oljedukar och en hel del etsningar. C. L. utställer hela serien "År solsidan" jämte etsningar. Fjæstad ett flertal stora dukar, — bland hvilka några spötternya snösaker, som måhända höra till det bästa vi sett af honom — och dessutom några gobelänger. I en mindre sal ha samlats några artister tillhörande länet. Erik Hedberg, bild och Särskildt keramik och konstsmide framträder, mobelindustrin har ett par goda utställare, och en altaranordning för fiskekapell är konstnärlig och originell.

Nedför terrassens trappa, förbi en egenartad fontän, som gor sig riktigt bra i sin enkelhet, och vi hamna i Fiskerihallen.

Fiskdon i oändlighet, "hermetik", och strömming i träkärl. En unik utställning af redskap belysande strömmingsfiskets utveckling från äldsta tider. Fyra akvarier, ett stort diorama — vy från Bälsö fiskläge — en fiskodlingsanstalt och mycket annat.

Så tvärs öfver nöjesfältet, med dess dansbana och lustiga hjul och vi träda in i maskinhallen. Här dominera motorerna — 40, 50 stycken. Så sågverksmaskiner och tröskverk och slikt. Många ledande firmor, sådana som Bolinders och Nya Stathmos märkas bland utställarne. Sen finns det restauranger och kaféer, verkstäder, med handtverkare i arbete och mera sådant.

För öfrigt är staden en idyll, endast här och där störd af en "skyskrapa". Mycket är vandaliseradt, men ännu mer bibehållet. Af det gamla finnes till och med så mycket egendomligt kvar, att den ryktbare svenske orientresanden Mustafa en gång vid ett besök i Hudiksvall prisade den norrländska kuststaden som ett västerns Nagasaki. Ett kulturhistoriskt museum tillhörigt Hälsinglands fornminnesförening är bl. a. väl värdt ett besök. Förutom alla gamla grejor af det mest skiftande slag, är här inrymdt ett tafvelgalleri, där både Zorn och Carl Larsson, Kronberg och Hillestrom och många andra — mest modernare mästare — äro representerade. Nu gå Hudikarne och önska sig en tafla af Wilhelmsson, af Hallström, af Karl Nordström och Fjæstad och — Eugen. Aptiten växer medan man äter, och i konstväg tycks denna staden vara omättligt omättlig. Hoppas mecenaterna träda mellan.

OROLIGT I MIDTENS RIKE.

Provinserna Kiang-Si, Kiang-So, Kwang-Si, Fo-Kien, Sze-Chuen, Hu-Nan, Ngan-Hwei och Kwang-Tung vilja bilda ett eget sydkinesiskt statsförbund. Till Kiang-Si ha från de nordliga provinserna sändts stora truppemassor, och blodiga drabbningar ega fortfarande rum. I Peking är man af den öfvertygelsen, att japanerna i hemlighet underblåsa fientligheterna; japanska officerare kämpa i de upproriskes led, och japanska kanonbåtar uppehålla sig på upprorsområdet, hvarjemte rebellerna i Sydkina öppet skryta öfver att de ha hjelp af japaner. I pressen fordrar man det japanska sändebudets återkallelse på grund af dess kritik öfver statsförvaltningen.

Ett dystert minne.

Under Geografiska sällskapets auspicier hölls den 17 dennes i Stockholm en anslående minnefest med anledning deraf att det var sexton år sedan öfveringenjör André och hans kamrater stego upp i ballongen för att anträda sin olyckliga nordpolsfärd.

Fem hagelstormar.

Stor skada anställdes vid Buena Vista, Cal., förliden torsdag, då inom 24 timmar icke mindre än fem hagelstormar gingo öfver trakten. Egendom för flera tusen dollars förstördes. En vattenvägg gick öfver landet norr om staden, förstörande skörden och mycken boskap.

Stormar i Italien.

Hela det italienska sjödistriktet härjades tidigt i torsdags morse af förfärliga stormar. Stormarna gjorde sig kända öfver hela Italien, där temperaturen sjunkit betydligt.

Lefvande begrafda.

Fjorton kolgrufarbetare påträffades i onsdags morse döda i en gruflåla, vid Geilenkirchen, Tyskland, där de dagen förut blivit instängda genom nedfallande kol. Raset förorsakades af häftiga hagelstormar.

Nya kablar.

Två nya kablar komma inom kort att förbinda Förenta Staterna med England öfver Azorerna. Ett i detta syfte med det europeiska-azoriska telegrafbolaget afslutadt kontrakt undertecknades i torsdags af portugisiska regeringen.

Konungen och drottningen ämna besöka Canada.

Sanningsenligheten af ett meddelande från Australien, att konung George och drottning Mary nästa år skulle lägga grundstenen till den australiska parlamentsbyggnaden i Canberra förnekades i måndags af Pall Mall Gazette, hvilken förklarar, att Canada i stället kommer att besökas af de höga personligheterna. Gazette tillägger:

"Det kan tages för gifvet, att de, då de äro så nära Förenta Staterna, ämna öfverskrida gränsen, och det är möjligt, att de komma att aflägga en kort visit i Washington och kanske i New York."

Svår explosion.

Sju människolif spillas i en mycket svår nitroglycerin-explosion i Beloeil, Quebec.

ORSAKEN TILL OLYCKAN ÄR ICKE KÄND.

Sju människolif spillades, då en explosion af nitroglycerin sprängde en bygnad tillhörande Canadian Explosives Company i Beloeil, Que., i luften. Ett ögonblick efter explosionen var ett område på 150 fot öfverströdt med delar af bygnaden, hvari befunnit sig de till oigenkännighet förstörda kvarlefvorna af fyra män och tre flickor.

Den väldiga knallen kom arbetare i de andra husen att rusa ut, men afståndet mellan husen var tillräckligt stort till att förhindra andra explosioner.

Sökandet efter de omkomna började genast, och man antager, att många af dem kunna påträffas och utan svårighet identifieras. Hufvudet och halfva bålen af miss Aurore Eli påträffades täckta af träbjälkar, men de öfriga kropperna voro alltför illa tilltygade för att genast kunna identifieras.

Offren voro de enda, som voro anställda i byggnaden, och alla blefvo ögonblickligen dödade.

Det påstås, att maskiner för att packa patroner, hvilka utdömts af regeringens inspektörer endast några dagar förut, under olycksdagen användts i den förstörda bygnaden. Det blir emellertid svårt att bevisa detta, då alla som arbetade i huset, omkommo.

Olyckan inträffade kl. 11.29 f. m., och huset, där den skedde, gick under namnet "gelatine cartridging house". Hvad som förorsaket explosionen, är så godt som omöjligt att afgöra, och någon antaglig teori har ännu icke kunnat uppställas. Fem minuter före explosionen hade afdelningens forman gått igenom huset och funnit allt i sin ordning. Arbetet började endast tio minuter före olyckan.

De omkomna voro: Eugene Larivee, 28 år, Alphonse Guilmin, 36 år, Rosario Mongeau, 16 år, miss Mary Th. Williams, 19 år, miss Lorenza Lacasse, 17 år, och miss Aurore Eli, 16 år.

NELSON vs. MULHALL.

Senator Knute Nelson bevisar att öfverste Mulhall i vissa stycken farit med osanning.

Senator Knute Nelson från Minnesota afgaf i måndags f. v. vittnesmål inför senatens undersökningskommitté i anledning af f. d. lobbyisten Mulhalls anklagelser. Senator Nelson berättade under vittnesmålet att han, så vidt han kunde minnas, aldrig hade sammanträffat med öfverste Mulhall.

Denne hade i ett antal bref till John Kirby, f. d. president för National Association of Manufacturers, uppgifvit, att han stod på mycket vänskaplig fot med både senator Nelson och Clapp från Minnesota. Han hade äfven berättat, att han den 29 januari 1909 haft en halftimmes konferens med senator Nelson och af honom fått upplysning om hvad som skulle komma att göras med tillägget till Sherman-lagen. Nu meddelar Nelson att han aldrig gifvit Mulhall några sådana upplysningar, men han säger också samtidigt, att det kan vara möjligt, att Mulhall sökt honom och fått tillträde till hans yttre kontor och där af något biträde fått ett exemplar af den tryckta rapporten öfver ärendet, som den nämnda dagen hade varit ute redan tre dagar. Mr. Nelsons privatsekreterare meddelade äfvenledes, att han aldrig sett mr. Mulhall.

Senator Nelson hade äfven en hel del andra saker att säga visande att Mulhall, hvad honom (Nelson) anbelangar, helt enkelt bluffat sig fram och meddelat falska uppgifter ägnade att visa, att han var en god och trogen tjänare, som stod väl inne med herrar lagstiftare.

Äfven senator Clapp aflade vittnesmål och förklarade, att Mulhall var honom alldeles okänd.

Mulhall själf hade dessförinnan tvungits att medgifva, att han ej var National Association's of Manufacturers högste ombud, hvilket han lätit påskina, utan helt enkelt i deras tjänst anställd som biträde åt James A. Emery, som för dem ledde striden.

Canadensare fången i Mexico.

Canadas regering kommer att anhålla hos den brittiska ministern i Mexico om undersökningar angående en viss ingenjör Bernard McDonald, canadensare och brittisk undersåte, hvilken hålles i fängsligt förvar af federala trupper i Mexico.

Arresterade suffragetter.

Två kvinnor, som arresterats i måndags, emedan de deltagit i en suffragettdemonstration utanför Holloway jail i London, dömdes i går till två månaders fängelse. Kvinnorna vägrade att uppgifva sina namn.